

Jen já vím

Pavel Novák

Jen já vím, kdy muž sténá,
kdy se tmy začne bát
a nový den odmítá-a-á.

Proklíná ženská jména
i ta co míval rád
je tu vrásek síť vyrytá.

Jen já vím, kdy pláče muž,
kdy svůj pokoj zamyká
a kdy slzám jít nebrání.

Tehdy má polštář smáčen,
bezmocí se zalyká
když v něm lásky hlas dozvání-i-í.

Ránu zlou a bodnou
způsobí lásky dýka, jé-e-é.
Muž pak sténá je sám se zradou,
dýka hlouběj vniká.

Jen já vím, kdy muž sténá,
kdy dá hlavu do dlaní
a kdy žít dál odmítá.

Nechce znát slovo „žena“
a není mu do spaní,
straší lásky tříšť rozbitá.

Jen já vím, kdy muž pláče,
kdy svůj pokoj zamyká
a kdy slzám jít nebrání.

Tehdy má polštář smáčen,
bezmocí se zalyká
když v něm lásky hlas dozvání.

Jen já vím, kdy muž sténá,
kdy se tmy začne bát
a nový den odmítá...